

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้แบ่งการบริหารราชการแผ่นดินออกเป็น 3 ส่วน คือ หลักการรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หลักการแบ่งอำนาจปกครอง (Separation) และหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) หลักการรวมอำนาจ หมายถึง หลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินโดยรวมอำนาจในการปกครองไว้ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนกลางอันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หลักการแบ่งอำนาจการปกครอง คือ การแบ่งมอบอำนาจการวินิจฉัยและสั่งการบางส่วนไปให้ราชการส่วนภูมิภาค โดยให้มีอำนาจในการใช้ดุลยพินิจตัดสินใจในการแก้ปัญหา เช่น จังหวัด อำเภอ โดยมีเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากส่วนกลางเป็นผู้ปฏิบัติ และได้รับงบประมาณจากส่วนกลาง สุดท้ายคือหลักการกระจายอำนาจการปกครอง คือ รัฐได้มอบอำนาจปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่นที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงานบริหารราชการส่วนกลาง ให้ไปจัดทำบริการสาธารณะบางอย่าง โดยมีอิสระตามสมควร เป็นการมอบอำนาจให้ทั้งในด้านการเมืองและการบริหาร เป็นเรื่องของท้องถิ่นที่มีอำนาจจะกำหนดนโยบายและควบคุมการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของท้องถิ่น รวมถึงอำนาจในการจัดเก็บรายได้ตามที่รัฐอนุญาต เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่างๆ (โกวิทย์ พวงงาม. 2550 : 35-38)

นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เมื่อ พ.ศ. 2475 รัฐบาลได้เลือกที่จะนำหลักการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งสามหลักการนี้มาผสมผสานกัน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนในประเทศชาติมากที่สุด ได้มีการแบ่งราชการแผ่นดินออกเป็นราชการบริหารส่วนกลาง ราชการบริหารส่วนภูมิภาค และราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ซึ่งแต่ละส่วนมีความจำเป็นและมีบทบาทในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ตามขอบเขตอำนาจที่มีอยู่ และตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงการบริหารราชการแผ่นดินให้เหมาะสมกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง (สวาท ศิริโกมุท. 2547 : 1)

การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทย ได้วิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์การปกครองไทยมาตลอด นับตั้งแต่จอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสม โดยมีเหตุผลว่าหากการปกครองชั้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคงและเหมาะสมแล้วก็จะมีความกระทบต่อการปกครองของประเทศโดยรวม จะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าได้ช้า ซึ่งมีการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลเพียงรูปเดียว เรียกว่า “สภาตำบล” ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการสภาตำบล ประกอบด้วยกำนันท้องถิ่นที่เป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้านในตำบลและแพทย์ประจำตำบลเป็นกรรมการ มีที่ปรึกษาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากปลัดอำเภอหรือพัฒนากรท้องถิ่นแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง และเลขานุการสภาตำบลหนึ่งคน โดยนายอำเภอคัดเลือกจากครูประชาบาลในตำบลนั้น แล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแต่งตั้ง (สุเทพ เหนือโพธิ์ทอง. 2550 : 2)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2535 รัฐบาลภายใต้การนำของ นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการปกครองท้องถิ่นที่ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัว และร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสภาตำบลต่อรัฐสภา และเมื่อสภาได้มีมติผ่านร่างกฎหมายดังกล่าวและประกาศใช้เป็นพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 กฎหมายฉบับดังกล่าว มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 2 มีนาคม 2538 เป็นต้นมา ทำให้มีการยกเลิกสภาตำบลตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ทั้งหมดทั่วประเทศ แต่ให้บรรดาคณะกรรมการสภาตำบลที่มีอยู่ก่อนกฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับอยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่ง ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 326 และให้กระทรวงมหาดไทยยกฐานะสภาตำบลดังกล่าวขึ้นเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล (ชวงส์ ฉายบุตร. 2539 : 145)

องค์การบริหารส่วนตำบล ที่จัดขึ้นนอกจากกฎหมายกำหนดฐานะให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วยังกระจายอำนาจหน้าที่ให้มากกว่าสภาตำบลเดิม โดยกำหนดให้หน้าที่หลักในการพัฒนาตำบล ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ต้องปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบังคับให้สามารถตราข้อบังคับและใช้บังคับในตำบล และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ได้ด้วยตนเองอย่างมีอิสระ มีการจัดโครงสร้างออกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายบริหารและฝ่าย

นิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร คือ นายองค์การบริหารส่วนตำบล ส่วนฝ่ายนิติบัญญัติ ประกอบด้วย สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งสองฝ่ายมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน นับ เป็นการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง และการบริหาร พัฒนาชนบทอย่างเต็มที่ โดยมุ่งหวังว่าสิ่งนี้ย่อมเป็นปัจจัยนำไปสู่การเพิ่มพูนประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล (เกรียงศักดิ์ ตัณฑะตะนัย. 2544 : 3)

นอกจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ได้ กำหนดอำนาจหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ยังมีพระราชบัญญัติกำหนด แผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ซึ่งมีผลใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ 18 พฤศจิกายน 2542 เป็นต้นมา โดยแผนการกระจายอำนาจได้กำหนด ภารกิจหน้าที่ความรับผิดชอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยการให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้น คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้ของรัฐบาลในอัตราไม่ น้อยกว่าร้อยละ 35 รวมถึงมีการโอนกิจกรรม/งานต่างๆ ของส่วนภูมิภาคสู่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีพื้นที่ครอบคลุมทั่วประเทศ ดังนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการกิจตามอำนาจหน้าที่ให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงทั้งในโลกปัจจุบันและอนาคต โดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนา ผู้ศึกษาในฐานะผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลทำบ่อในเขตอำเภอทำบ่อ ซึ่งเป็น อำเภอหนึ่งของจังหวัดหนองคาย โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอ รวมทั้งสิ้น 9 แห่ง ผู้ศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญในการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ ขององค์การ บริหารส่วนตำบลที่จะต้องทำการศึกษาเพื่อการพัฒนาองค์กร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำบ่อว่าที่ผ่านมาเป็นอย่างไร มีข้อดี ข้อเสีย อย่างไร ทั้งนี้เสียงสะท้อนกลับที่ดีที่สุด คือ ประชาชน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะสำรวจ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำบ่อ อำเภอทำ บ่อ จังหวัดหนองคาย ว่าในระยะที่ผ่านมามีการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใด โดยได้กำหนดแนวทางในการสำรวจความคิดเห็นไว้ 9 ด้าน ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลที่ต้องทำ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 และข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงในการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำบ่อ ให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำแนกหมู่บ้านที่อยู่อาศัย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการศึกษา

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับปานกลาง
2. ประชาชนที่มีหมู่บ้าน ที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย แตกต่างกัน

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป และมีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเป็นผู้มีชื่อในทะเบียนราษฎรในเขตตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำนวน 890 คน (สำนักทะเบียนราษฎรอำเภอท่าบ่อ. 2553 : 25)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ทั้ง 5 หมู่บ้าน จำนวน 276 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Yamane. 1973 : 727)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา คือ หมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ทั้งหมด 5 หมู่บ้าน

3. ระยะเวลาในการศึกษา

ดำเนินการศึกษา ระหว่างเดือน พฤศจิกายน ถึง ธันวาคม 2553

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent variable) คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย แบ่งออกเป็นหมู่บ้าน จำนวน 5 หมู่บ้าน

4.2 ตัวแปรตาม (Dependent variable) ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ทั้ง 9 ด้าน ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67 คือ

4.2.1 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้ง กำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนาศรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอัน คดีของท้องถิ่น

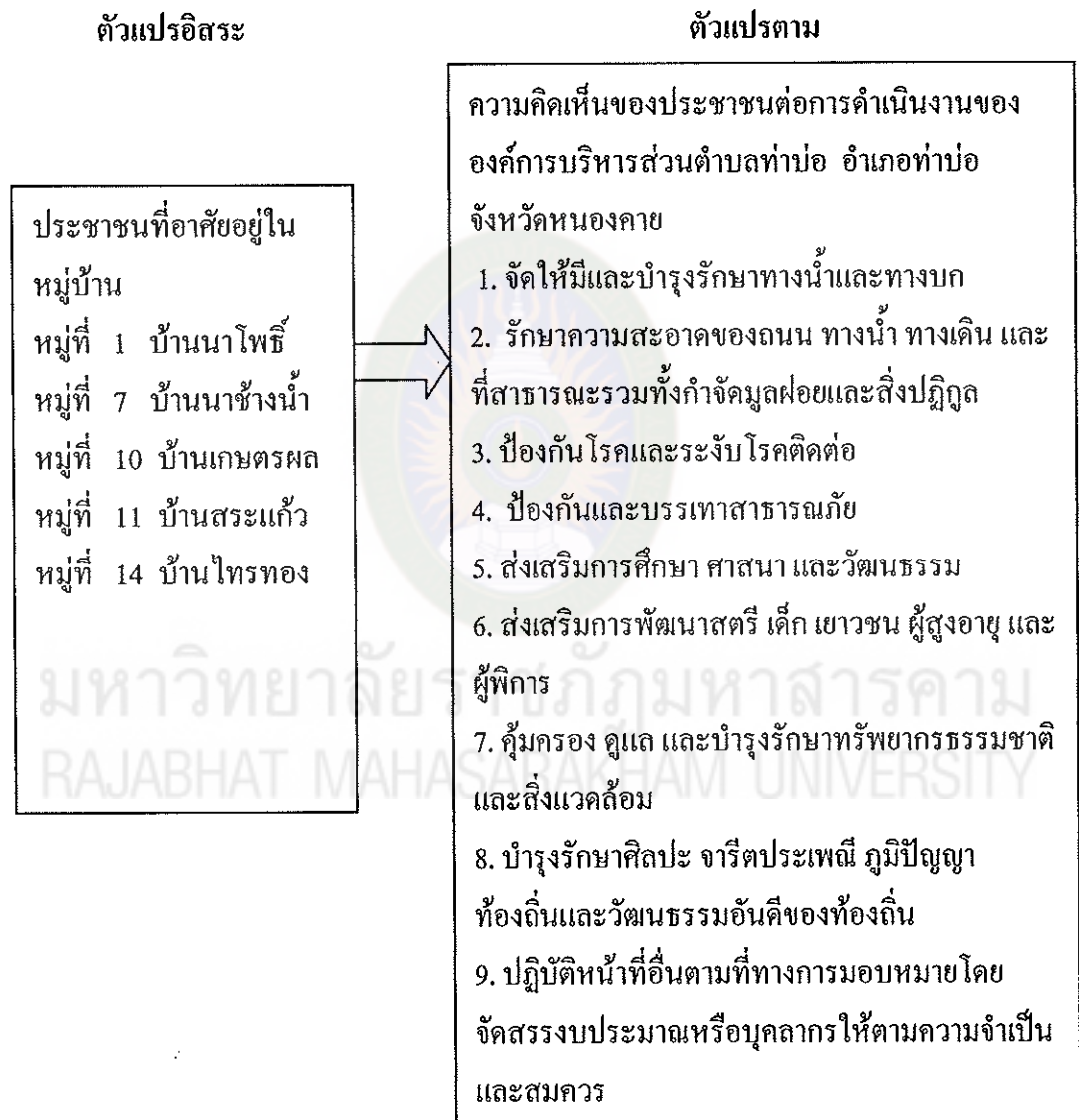
4.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางกรมมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือ บุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

กรอบแนวคิดการศึกษา

ในการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ผู้ศึกษาได้กำหนดคุณลักษณะของประชากร คือ ที่อยู่อาศัย จำนวน 5 หมู่บ้าน

การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 มาตรา 67

จากแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สามารถนำมาสร้างกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ได้ดังแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการศึกษา

นियามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย

2. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ตามอำนาจหน้าที่ที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 67 จำนวน 9 ด้าน ได้แก่

2.1 การจัดให้มีการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการสร้างถนนอย่างเหมาะสม มีการรักษาซ่อมแซมรักษาถนนให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล มีการสร้างถนนคอนกรีตทุกสาย และมีการประเมินการบำรุงรักษาถนนเป็นประจำ

2.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการเก็บขยะมูลฝอยทุกวัน มีการทำความสะอาดถนนเป็นประจำ มีการทำความสะอาดที่สาธารณะอย่างสม่ำเสมอ มีการจัดหากาชนระอรับขยะอย่างพอเพียง และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์การรักษาความสะอาด

2.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ มีการกำจัดขุยลายเป็นประจำ มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าเป็นประจำทุกปี มีการรณรงค์ป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู โรคเอดส์เป็นประจำทุกปี มีการจัดอบรมป้องกันโรคติดต่อที่สำคัญ เช่น โรคไข้เลือดออก โรคฉี่หนู และโรคเอดส์ มีการจัดหายาสามัญประจำบ้านบริการอย่างทั่วถึง

2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อ ได้ปฏิบัติงาน ดังนี้ จัดให้มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือในการดับเพลิง มีการจัดอุปกรณ์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากน้ำท่วม มีการจัดศูนย์รับแจ้งและประสานความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย มีการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ประสบภัยแล้ง

2.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าบ่อได้ปฏิบัติงานดังนี้ มีการอุดหนุนงบประมาณทางการศึกษาแก่โรงเรียน หรือ

สถานศึกษาอย่างทั่วถึง มีการจัดอาหารกลางวันให้เด็กนักเรียนเป็นประจำ มีการจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ มีการจัดงานประเพณีท้องถิ่นเป็นประจำทุกปี มีการสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชนอย่างสม่ำเสมอ

2.6 การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อได้ปฏิบัติงานดังนี้ มีการสนับสนุนกิจกรรมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน มีการช่วยเหลือสังคมสงเคราะห์คนชราอย่างทั่วถึง มีการจัดกิจกรรมให้เด็กก่อนวัยเรียนเป็นประจำ และมีการให้โอกาสกลุ่มสตรี เด็ก และเยาวชน มีส่วนร่วมในงานพัฒนา

2.7 การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อมีการรณรงค์อนุรักษ์ป่า ไม้และแหล่งน้ำธรรมชาติ มีการจัดกิจกรรมปลูก ไม้เป็นประจำทุกปี และมีการจัดกิจกรรมรณรงค์ในด้านการรักษาสิ่งแวดล้อม

2.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อได้ปฏิบัติงานดังนี้ จัดประเพณีตามเทศกาลเป็นประจำ ส่งเสริมการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ตามนโยบายของรัฐบาล ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมประเพณีทุกปี จัดตั้งกลุ่มอนุรักษ์และรณรงค์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินงานตามที่รัฐบาลได้สั่งการ หรือมีนโยบายเร่งด่วน งานเร่งด่วนให้ดำเนินการ และองค์การบริหารส่วนตำบลสามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรม

ประโยชน์การศึกษา

ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อ อำเภอทำป๋อ จังหวัดหนองคาย ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อ เพื่อเป็นข้อเสนอแนะ และใช้เป็นข้อมูลนำไปปรับปรุงแก้ไขในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทำป๋อ อำเภอทำป๋อ จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป